

ZUD nad Wisłą

Wszystkie podkreślenia i wytuszczenia w treści cytowanych dokumentów pochodzą od autorów artykułu

arch. Bożena Nieroda, arch. Wojciech Gwizdak

Jasność i klarowność procedur, jakimi postępują się architekci – jest nieodzownym czynnikiem warunkującym solidność i rzetelność wykonywanych prac projektowych. Każdy nieprecyzyjny zapis, dwuznaczność, stanowi pułapkę, która podnosi ryzyko wystąpienia problemów przekładających się na opóźnienia, a w konsekwencji na straty finansowe. Jednym z obszarów, w którym projektanci spotykają się z problemami jest zakres uzgodnień ZUD-owskich, wymaganych dla sieci doprowadzających media do budynków.

FOTOGRAFIE: BOŻENA NIERODA, WOJCIECH GWIZDAK

1 Na zdjęciu widoczna zabudowa mieszkalna. Widok pokryw studzienek rewizyjnych zdradza przebieg sieci

Bezkolizyjność sterowana

Ponieważ nadmierne zbliżenie czy wręcz zderzenie podziemnych obiektów realnie zagrazić może inwestycjom – do pakietu różnego rodzaju instytucji nadzorczych wprowadzono Zespoły Uzgadniania Dokumentacji Projektowej, funkcjonujące na podstawie Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 2 kwietnia 2001 r. w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej (Dz.U. 2001.38.455). Według § 21.1. tego Rozporządzenia – do kompetencji zespołów należy „uzgadnianie dokumentacji projektowej w zakresie usytuowania sieci uzbrojenia terenu”. **Jednakże czy tzw. ZUD-y zdolne są do ochrony projektantów przed wprowadzaniem**

kolizyjnych lokalizacji, czy też stanowią kolejną sztuczną barierę inwestycyjną?

Co uzgadniamy?

Badanie faktycznej roli ZUD-ów w procesie inwestycyjnym rozpocząć należy od rozpoznania przedmiotu dokonywanych przez te Zespoły uzgodnień. W pierwszej kolejności należałoby wyjaśnić, **czym są wymienione w przywołanym wyżej Rozporządzeniu – „sieci uzbrojenia terenu”** 1.

Aby odpowiedzieć na takie pytanie, sięgnąć należy do ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. 2010.193.1287 z późn. zm.), na podstawie której wydane zostało omawiane Rozporządzenie. W tej to ustawie, w art. 2. pkt. 11 przeczytać

można, iż ilekroć w ustawie jest mowa o **sieci uzbrojenia terenu** – „rozumie się przez to wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak: tunele, przejścia, parkingi, zbiorniki itp.”

Lektura powyższego przepisu pozwala stwierdzić, iż definicja podana w Prawie geodezyjnym i kartograficznym nie wyróżnia żadnego z rodzajów „przewodów i urządzeń”, nie rozróżnia też ich własności, ani lokalizacji (nie jest istotne na czym terenie znajduje się sieć uzbrojenia terenu). Wszelkiego rodzaju przewody i urządzenia a także podziemne budowle

wrzuca niejako do jednego „worka” pod nazwą: sieci uzbrojenia terenu. **Czyżby tak ujednociająca zagadnienie definicja miałaby wartość uniwersalną i mogła być stosowana przez wszystkie branże budowlane?**

Drugie oblicze definicji sieci

Niestety rzeczywistość jak zawsze ukazuje swoje mało idealistyczne oblicze. Wielowątkowe komplikacje wprowadzają zwłaszcza gestorzy mediów. Siłą rzeczy przykładają oni wielką wagę do spraw własności terenów, na których realizowane są ich inwestycje. Kluczowym, oprócz kwestii właścicielskich, jest sposób opomiarowania. Tak jak Eskimosi, których większość używa języka inuickiego mającego ok. 24 określeń śniegu, tak gestorzy mediów rozróżniają sieci, przyłącza i instalacje wewnętrzne. **Generalnie – zarządcy mediów za sieci uznają instalacje służące zaopatrzeniu wielu odbiorców**, przyłącza stają się dla nich odcinkami instalacji służących zaopatrzeniu jednego odbiorcy, a instalacja wewnętrzna to w ich rozumieniu – odcinek zalicznikowy znajdujący się na terenie działki i będący własnością inwestora.

I w tym oto miejscu kończy się spójność przepisów i zaczyna dość swobodna indywidualizacja pojęć. Twórcami własnych, jakże odmiennych definicji, są specjaliści zajmujący się problematyką odbioru ścieków oraz dostarczania wody, ciepła, prądu i gazu.

Co widzą „wod-kaniarze”

Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz.U. 2006.123.858 z późn. zm.) definiuje w art. 2, w kolejnych punktach 5, 6 i 7:

5) **przyłącze kanalizacyjne** – odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej,

6) **przyłącze wodociągowe** – odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym,

7) **sieć** – przewody wodociągowe lub kanalizacyjne wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którymi dostarczana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki, będące w posiadaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

Co widzą „gazownicy”

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz.U. 2010.133.891) definiuje przyłącze w § 2 pkt. 5 w następujący sposób:

5) **przyłącze do sieci gazowej** – odcinek sieci od gazociągu zasilającego do armatury odcinającej służący do przyłączenia do sieci gazowej urządzeń lub instalacji podmiotu przyłączonego.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz.U. 2001.97.1055) definiuje w § 2 w pkt 1 sieć gazową ustalając:

1) **sieć gazowa** – gazociągi wraz ze stacjami gazowymi, układami pomiarowymi, tłoczniami gazu, magazynami gazu, połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania i dystrybucji paliw gazowych, należące do przedsiębiorstwa gazowniczego.

Co widzą elektrycy

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 roku w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz.U. 2007.93.623 z późn. zm.) w § 2 pkt 15 wprowadza definicję przyłącza:

15) **przyłącze** – odcinek lub element sieci służący do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu, o wymaganej przez niego mocy przyłączeniowej, z pozostałą częścią sieci przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na rzecz podmiotu przyłączonego usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

Co widzą ciepłownicy

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz.U. 2007.16.92) w § 2 w punktach 7 i 8 wprowadza definicję sieci i przyłącza:

7) **sieć ciepłownicza** – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do przesyłania i dystrybucji ciepła ze źródeł ciepła do węzłów cieplnych,

8) **przyłącze** – odcinek sieci ciepłowniczej doprowadzający ciepło wyłącznie do jednego węzła cieplnego albo odcinek zewnętrznych instalacji odbiorczych za grupowym węzłem cieplnym lub źródłem ciepła, łączący te instalacje z instalacjami odbiorczymi w obiektach.

Sieci trochę wspólne

Wyżej opisane „bogactwo” pojęć próbuje zdyscyplinować ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. 2006.89.625 z późn. zm.) określająca zasady i warunki zaopatrzenia i użytkowania paliw i energii, w tym ciepła – poprzez wprowadzenie w art. 3 pkt 11 wspólnej dla powyższych mediów definicji:

11) **sieci** – instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego.

Co tak naprawdę uzgadniamy?

Bogactwo definicji nie ułatwia odpowiedzi na pytanie: co stanowić winno przedmiot uzgodnień dokonywanych przez Zespoły Uzgadniania Dokumentacji Projektowej? A każda niejasność owocuje swoistymi problemami. **Pojawiają się różne poglądy i w ślad za tym odmienne stanowiska projektantów.** Popularnym jest przekonanie, iż ZUD-y uzgadniając „sieci uzbrojenia terenu” – nie uzgadniają odcinków instalacji wodociągowych położonych na terenie działki budowlanej między budynkiem a zestawem wodomierza głównego oraz nie uzgadniają odcinków instalacji kanalizacyjnych, położonych przed pierwszą studzienką od strony budynku.

Taka myśl nasuwa się niejako samoistnie po lekturze § 21.1. Rozporządzenia w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej stanowiącego, iż do kompetencji zespołów należy jedynie „uzgadnianie dokumentacji projektowej w zakresie usytuowania sieci uzbrojenia terenu”. A przecież **położone w gruncie „prywatne” odcinki instalacji trudno uznać za fragmenty sieci** z punktu widzenia definicji z ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Jeszcze wyraźniej kwestia ta przedstawia się w sytuacji projektowania instalacji łączących instalacje wewnętrzne budynku ze zbiornikiem wybieralnym czy też ze studnią. Wówczas takie instalacje nie tylko nie stanowią fragmentu sieci wg definicji z ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ale nie mają one żadnego fizycznego powiązania z sieciami będącymi w posiadaniu przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych ②.

Podobny pogląd jak funkcjonujący dla instalacji wod-kan., pojawia się przy ustalaniu obowiązku posiadania uzgodnienia ZUD dla odcinków instalacji gazowych znajdujących się pomiędzy kurkiem głównym a budynkiem i prowadzonych na zewnątrz budynku. >>

2

Na zdjęciu widoczna studnia (indywidualne ujęcie wody), połączona z budynkiem Instalacją wodociągową. Czy w świetle obowiązującego prawa wybudowanie takiej prywatnej instalacji – wymaga czy też nie wymaga wcześniejszego uzgodnienia ZUD?

» I w tym przypadku pojawia się przekonanie, iż ZUD nie uzgadnia takich instalacji. Taką właśnie interpretację potwierdzają niektóre ZUD-y. W znanej nam sprawie z 2011 r., inwestor zadał miejscowemu ZUD-owi pytanie o treści: „Prosimy o wyjaśnienie, czy instalacja wewnętrzna gazu – odcinek łączący punkt redukcyjno-pomiarowy gazu zlokalizowany w granicy działki, z budynkiem w głębi działki, podlega obowiązkowi uzgodnienia z ZUD. Odcinek ten jest własnością inwestora i znajduje się na jego działce.” W odpowiedzi inwestor uzyskał krótkie i lakoniczne wyjaśnienie, iż „przedmiotowa instalacja wewnętrzna nie wymaga uzgodnienia”.

Takie, wysoce racjonalne interpretacje, pojawiają się w sytuacjach rozpatrywania zagadnień inwestycyjnych przez posiadających merytoryczną wiedzę fachowców. Warto w tym miejscu przypomnieć źródło profesjonalizmu ZUD-ów i zacytować § 20 ww. Rozporządzenia, zgodnie z którym:

2. W skład zespołu wchodzi: przewodniczący – pracownik starostwa powiatowego, posiadający uprawnienia zawodowe do wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii w zakresie, o którym mowa w art. 43 pkt 1 ustawy, oraz członkowie – pracownicy organów administracji architektoniczno-budowlanej, nadzoru budowlanego oraz zarządów dróg podległych staroście.

3. W posiedzeniach zespołu biorą udział, w charakterze konsultantów:

1) z zakresu informacji zgromadzonej w ewidencji branżowej sieci uzbrojenia terenu – przedstawiciele jednostek prowadzących tę ewidencję,

2) przedstawiciele innych, niż podległe staroście, zarządów dróg publicznych, jeżeli urządzenie ma być umieszczone w pasie drogowym drogi publicznej należącej do innego, niż podległy staroście, zarządcy drogi.

Oprócz interpretacji dokonywanych przez (powołanych zgodnie z § 20) merytorycznych fachowców, w systemie pojawiają się interpretacje prawników. Mając na względzie ich siłę sprawczą – warto przytoczyć, w jaki sposób na kwestię obligatoryjności uzgodnień dokonywanych przez ZUD-y zapatrują się sądy administracyjne.

Sądy Administracyjne

Problematyka uzgadniania przez ZUD-y projektów często pojawia się w wyrokach sądów administracyjnych. **Zdaniem sądów uzgodnienia ZUD-ów konieczne są zawsze.** Nie mają tu znaczenia definicje sieci zawarte w „branżowych” aktach prawa, regulujących kwestie sieci wodociągowych, kanalizacyjnych czy też gazowych.

■ W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 21.06.2011 r. (sygn. akt II SA/Sz 409/11) możemy przeczytać, iż Starosta odmówił zatwierdzenia projektu budowlanego budynku letniskowego z bezodpływowym zbiornikiem na

ścieki, a jedną z przyczyn odmowy był brak „uzgodnienia przebiegu zewnętrznej instalacji kanalizacji sanitarnej do projektowanego bezodpływowego zbiornika na ścieki z Zespołem Uzgadniania Dokumentacji Projektowej”. Decyzję Starosty utrzymał w mocy Wojewoda, a Sąd Administracyjny oddalił skargę. Sąd rozważając problematykę dokonywania przez ZUD uzgodnień stwierdził, iż „Skarżąca nie ma racji twierdząc, że brak było podstawy prawnej do zobowiązania inwestora do przedłożenia dokumentacji projektowej przez Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej (ZUD)”.

■ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 12.01.2011 r. (sygn. akt II OSK 10/10) przedstawia sytuację, w której Starosta po rozpatrzeniu wniosku w sprawie zgłoszenia robót budowlanych polegających na wykonaniu instalacji przydomowej oczyszczalni ścieków wznosił sprzeciw co do zamiaru wykonania wskazanego przedsięwzięcia. Przyczyną sprzeciwu był brak uzgodnienia Zespołu Uzgadniania Dokumentacji. Wojewoda utrzymał w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie, a Sąd Wojewódzki oraz NSA – skargę oddaliły.

W wyroku cytowane są argumenty WSA, który stwierdził iż wprawdzie „ustawodawca nie definiuje w Prawie budowlanym pojęcia uzbrojenie terenu, jak i sieć uzbrojenia terenu” to „definicję sieci uzbrojenia terenu zawiera art. 2 pkt. 11

przywołanej ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, stanowiący, że za sieć uzbrojenia terenu rozumie się wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak tunele, przejścia, parkingi zbiorniki itp. Przy czym zawarte w tym ostatnim przepisie wyliczenie rodzajów urządzeń infrastruktury technicznej nie może być uznane za wyliczenie enumeratywne (wyczerpujące) i stanowić zamknięty katalog tych urządzeń. Skoro bowiem ustawodawca posłużył się wyrażeniem »wszelkiego rodzaju« oraz »itp.«, to należy uznać, że wyliczenie to ma charakter przykładowy.

Zdaniem Sądu w świetle powyższego, uprawiony jest pogląd, że oczyszczalnia stanowi element sieci uzbrojenia terenu w rozumieniu art. 2 pkt 11 Prawa geodezyjnego i kartograficznego.

W wyroku tym Naczelny Sąd Administracyjny stwierdza, iż „Bez znaczenia dla wykładni i zastosowania art. 2 pkt 11 i art. 27 ust. 2 omawianej ustawy pozostaje natomiast kwestia, czy planowana instalacja przydomowej oczyszczalni ścieków faktycznie może kolidować z jakąkolwiek istniejącą już siecią uzbrojenia terenu i czy istnieje możliwość faktycznego połączenia tej sieci z siecią publiczną.”

Kolejne „niejasności”

Niestety na braku klarowności pojęcia „sieć uzbrojenia terenu”, który to brak klarowności wynika poniekąd z nadmiaru definicji – problemy się nie kończą. Kolejne „niejasności” pojawiają się podczas interpretowania § 10.2. Rozporządzenia w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej, w którym ustalono, iż „Uzgadnianie sieci będących przyłączami do budynku lub budowli, w części usytuowanej na nieruchomości, w stosunku do której prawo do dysponowania na cele budowlane, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. 2000.106.1126, 2000.109.1157 i 2000.120.1268 oraz 2001.5.42), przysługuje wnioskodawcy, nie wymaga przedłożenia wniosku na posiedzeniu zespołu i zasięgnięcia opinii jego członków.”

Tak zredagowany przepis wyłącza z obowiązku przedkładania na posiedzenia ZUD projektów przyłączy lokalizowanych na wszystkich nieruchomościach, w stosunku do których prawo do dysponowania nimi na cele

budowlane przysługuje wnioskodawcy. Ponieważ przepisy obowiązujące w Polsce prawa wykluczają możliwość realizacji przyłączy na nieruchomościach, w stosunku do których inwestor nie uzyskał prawa do dysponowania nimi na cele budowlane (prawem takim nie musi być własność nieruchomości) – to realnie w każdym przypadku – projekt takich przyłączy nie wymaga przedkładania na posiedzenia ZUD. A jeżeli tak, to w jakim celu treść § 10.2. Rozporządzenia została wydłużona przez zamieszczenie w nim sformułowania o treści: „w części usytuowanej na nieruchomości, w stosunku do której prawo do dysponowania na cele budowlane, o którym mowa w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. 2000.106.1126, 2000.109.1157 i 2000.120.1268 oraz 2001.5.42), przysługuje wnioskodawcy?”

Zespół czy Przewodniczący?

Z wyżej cytowanym § 10.2. wiąże się jeszcze jedna niespodzianka. Skoro przepis stanowi, iż „Uzgadnianie sieci będących przyłączami do budynku lub budowli, w części usytuowanej na nieruchomości, w stosunku do której prawo do dysponowania na cele budowlane, (...) przysługuje wnioskodawcy, nie wymaga przedłożenia wniosku na posiedzeniu zespołu i zasięgnięcia opinii jego członków.” – to kluczowymi stają się pytania **czy przyłącza wymagają uzgodnień a jeżeli tak, to kto jest władny ich dokonać?**

Ponieważ powyższy przepis w sytuacji projektowania przyłączy, znosi obowiązek przedkładania wniosku na posiedzenie ZUD-u i zasięgnięcia opinii członków tego zespołu, pojawiają się kolejne rozbieżności interpretacyjne, ponieważ część ZUD-ów uważa, że wprawdzie takie przyłącza nie wymagają przedłożenia na posiedzenie, natomiast winny być one uzgodnione przez przewodniczącego ZUD-u. Trudno jednakże zrozumieć taką wykładnię, bo skoro projekt ma uzgodnić przewodniczący zespołu bez uwzględnienia opinii członków zespołu – oznaczać by to musiało, że przewodniczący umocowany jest poza zespołem i nie jest członkiem tego zespołu. A przecież § 20.2 ww. Rozporządzenia stanowi, iż w skład zespołu wchodzi m.in. jego przewodniczący.

Główny Geodeta Kraju

W wyniku przekształceń struktury ministerstw, nie ma już Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Budownictwa, a nad Rozporządzeniem w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania

dokumentacji projektowej – czuwa Główny Geodeta Kraju. W związku z tym, to do niego zwróciliśmy się z prośbą o wykładnię niektórych przepisów Rozporządzenia. W odpowiedzi uzyskaliśmy następującą interpretację:

„Uzgadnianie sieci będących przyłączami do budynku lub budowli, w części usytuowanej na nieruchomości, w stosunku do której prawo do dysponowania na cele budowlane, o którym mowa w ustawie Prawo budowlane, przysługuje wnioskodawcy, nie wymaga przedłożenia wniosku na posiedzeniu zespołu i zasięgnięcia opinii jego członków.”

Ustawodawca tym stwierdzeniem nie zwolnił inwestora z obowiązku dokonywania niezbędnych uzgodnień wynikających z art. 27 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, lecz wskazał na odmienny sposób dokonania przez organ uzgadniania sieci będących przyłączami. Podkreślić również należy, iż inwestor winien złożyć do organu wniosek o dokonanie uzgodnienia zarówno w przypadku projektu sieci jak i innych jej elementów, w tym przyłączy lub omawianych instalacji, bowiem jego obowiązki są związane z wypełnieniem przepisów wspomnianego art. 30 ust. 2 ustawy Prawo budowlane.”

Bezkolizyjność i kolizyjność

Filozofia funkcjonowania Zespołów Uzgadniania Dokumentacji nie jest nigdzie szczegółowo opisana. Być może dlatego tak trudno określić gdzie zaczynają się i kończą kompetencje takich Zespołów. Można jednakże postawić tezę, że ZUD zostały stworzone po to, by koordynować przyłączanie kolejnych inwestycji do sieci gestorów, by właściciele sieci i dróg wiedzieli i wyrażali zgodę na zamierzenia inwestora, sprawdzając czy poszczególne elementy sieci nie kolidują między sobą. O takiej intencji świadczy § 8 ww. Rozporządzenia, który stanowi, iż: „1. Uzgodnień usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu, zwanych dalej »uzgodnieniami«, dokonuje się po uprzednim zbadaniu bezkolizyjności usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu z już istniejącymi i projektowanymi innymi przewodami i urządzeniami, z obiektami budowlanymi, znakami geodezyjnymi, grawimetrycznymi i magnetycznymi, zielenią wysoką, pomnikami przyrody, a także po zbadaniu ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.”

2. Uzgodnień w pasie drogowym lub liniach rozgraniczających drogi dokonuje się w oparciu o przepisy o drogach publicznych, a także o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.”

>>

3
Przy realizacji inwestycji na terenach intensywnie zabudowywanych – koniecznym działaniem jest zapewnienie precyzyjnej koordynacji robót budowlanych i wykluczenie kolizyjności sieci

» Dokąd zmierzamy

Obecnie obowiązujące przepisy regulujące kwestie dokonywania uzgodnień projektów przez Zespoły Uzgadniania Dokumentacji są na tyle niejasne, że w zasadzie każde starostwo czy ZUD posiada odrębne zdanie. Architekt projektujący na danym terenie jest zmuszony dostosowywać się do wypracowanych przez lata lokalnych zwyczajów. Jednakże nawet taka zasada może okazać się niewystarczająca w sytuacji gdy starostwo ma odmienne zdanie niż miejscowy ZUD, a Urząd Wojewódzki inne niż Starostwo. Ponadto, jak praktyka pokazuje, sądy administracyjne mają niezależne prawo do widzenia każdego problemu najczęściej inaczej, okazując w tej dyscyplinie swoisty talent.

Jednakże pomimo wad i niedopowiedzeń systemu trudno nie zauważyć jak ważną rolę pełnią lokalne ZUD-y. To od ich fachowego działania zależy bezpieczeństwo ludzi i inwestycji.

Warto w tym miejscu przytoczyć informację z artykułu „Człowiek i gaz”, opublikowanego we wrześniowym numerze z 2007 r. miesięcznika „Inżynier Budownictwa”. Jego autor, mgr inż. Jan Bylicki pisze, iż wzrasta liczba uszkodzeń sieci i przyłączy gazowych w trakcie prowadzonych prac ziemnych związanych ze wznoszeniem budynków czy też wykonywaniem obiektów liniowych (sieci z innymi mediami). W Rejonie Gazowniczym Warszawa awarii rurociągów gazowych spowodowanych ingerencją czynników zewnętrznych tylko

w roku 2006 było aż 273. Duża odpowiedzialność spoczywa na projektantach. Powinni oni szczególnie starannie projektować obiekty w pobliżu sieci gazowych czy przyłączy – korzystać z archiwów MSG i opinii Działu Uzgodnień i Dokumentacji 3.

Wnioski legislacyjne

Obowiązujące przepisy regulujące kwestie uzgodnień dokumentacji budowlanej dokonywanych przez Zespoły Uzgadniania Dokumentacji Projektowej – nie są doskonałe i wymagają korekt. **Nowelizacja winna przede wszystkim wyeliminować z systemu dublujące się definicje podobnie brzmiących pojęć.** Ujednolicenie słowniczka ułatwi życie projektantom i pozwoli usprawnić mechanizmy kontroli procesu inwestycyjnego. Warto przy okazji porządkowania nazewnictwa ustalić, czy przyłącza są częścią sieci, czy zaczynają się tam, gdzie sieci się kończą? Czy poza siecią występują oddzielnie przyłącza i instalacje zalicznikowe znajdujące się na działce inwestora, czy też odcinki instalacji prowadzonych na zewnątrz budynku zawsze są elementem przyłączy?

Wskazane byłoby także, aby prawodawca uporządkował zakres obowiązkowych uzgodnień. Wydaje się, że ogólny zapis o konieczności uzgadniania całego uzbrojenia terenu jest zbyt szeroki. Nie wydaje się konieczne uzgadnianie przez ZUD instalacji znajdujących się poza zasięgiem władztwa gestorów sieci, czyli instalacji zalicznikowych. Lecz może to rodzić pytanie co ma podlegać uzgodnieniom jeśli inwestorem jest np. gmina będąca również właścicielem drogi, lub gdy inwestorem jest gestor mediów? Dobrze byłoby, żeby przy okazji szykowanych rewolucyjnych zmian w prawie budowlanym spróbowano uporządkować również te kwestie. Rewolucje nie zwalniają z przyglądania się funkcjonowaniu przepisów i ich korygowaniu w przypadkach ich niewłaściwego i niejasnego działania. ■

W tekście wykorzystano m.in.:

1_wyroki publikowane w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych

2_korespondencje prowadzoną z jednym z lokalnych Zespołów Uzgadniania Dokumentacji Projektowej

3_korespondencje prowadzoną z Głównym Geodetą Kraju

Bożena Nieroda
architekt, członek IARP

> napisz do autorki:
bozenanieroda@izbaarchitektow.pl

Wojciech Gwizdak
architekt, członek IARP

> napisz do autora:
wojciech.gwizdak@2gstudio.eu

